

מ"ת 34767/01 - מדינת ישראל נגד היה'ם גועבה

מ"ת 34767-01-14

בבית משפט השלום בירושלים
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון
מדינת ישראל
נ ג ד
היה'ם גועבה
ב"כ המבקשת - עו"ד עמית לוי
עו"ד חדא'

החלטה

1. כללי

ההחלטה בבקשת להאריך מעצר הנאשם עד תום ההליכים שהוגשה על בסיס כתוב אישום המיחס לו חברות בארגון טרוריסטי, עבירה על סעיף 3 לפקודת למניעת טרור.

2. העבירה שבמוקד הדיון

א. בנסיבות של הлик זה טוען הדיון בשאלת קיומן של ראיותلقאה, התיחסות מקדימה לעבירה המיחסת למשיב. סעיף 3 לפקודת למניעת טרור אשר, עליו, על פי הנטען, עבר המשיב, מתבסס על סעיף ההגדרות בפקודת ולפיו - "חבר בארגון טרוריסטי - פירשו אדם הנמנה עליו, וככל אדם המשתף בפעולותיו, המפרנס דברי תעモלה לטובת ארגון טרוריסטי, פעולותיו או מטרותיו, או אוסף כספים או חפצים לטובת ארגון טרוריסטי או פעולותיו". מוקד הדיון בשאלת קיומן של ראיותلقאה, בשאלת אם בוצעו מעשים המגלמים את היסוד הפיסי של העבירה, כהגדרתה בחוק (ה - *actus reus*).

ב. על פני הדברים, עצם הגדרת היסוד הפיסי בעבירה האמורה בעיתוי מהמקובל בעבירות רבות אחרות,DOI אם אצין את החלופה הראשונה בסעיף ההגדרות לפיו חבר בארגון כאמור הוא מי שנמנה עליו - הגדירה, שלאו הגדירה היא. ואם בכך אין די, כיצד נדע איזה פעולה קונקרטית

מלמדת על כך שנמנה אדם עם חבריו של ארגון כאמור?! הבעיות מתחבطة גם בנסיבות הנוספות הננקבות בסעיף, כגון זו לפיה החבר בארגון טרוריסטי הינו אדם המשתתף בפעולות הארגון, ואולם כיצד נדע האם פעולה קונקרטית (וכבפרשתנו, למשל, טיפול לצפון) הינה פעולה שיש לשיכחה לארגון, אם לאו. לרוב, מיוחסת עבירה כעבירה נלווה זו למי שביצע עבירות חרייפות אחרות, מצב דברים בו, לרוב לא עולה השאלה Dunn במלוא חריופתה. ברם, בפרשנתנו - זו העבירה היחידה המיויחסת.

لتפיסתי, אל לו לבית המשפט להתעלם מהகושי האינהרנטי הגלום בדיון בשאלת קיומן של ראיות לכואורה, ביחס לעבירה שטיב היסוד הפסיק המקיים אותה אינו ברור כל צורכו. מחייב, אפוא, בית המשפט להתייחס בהרחבה לעבירה שעל הפרק וליסודות הפסיקים הרלוונטיים, קודם שידון בריאות הקונקרטיות אשר, לטענת המבקרת, מלמדות על ביצוע העבירה על ידי המשיב. לשון אחר: כיצד נדע אם יש ראיות לכואורה למעשה שאסור לעשותו, כל עוד איננו יודעים מהו בדיקת המעשה האסור.

ראשית, מחייב בית המשפט לתת ביטוי לכך, שבספר החוקים ארבע עבירות דומות, שלעיתים אף ההבדל ביןיהן אינו חד, אם בכלל יש הבדל, מצב דברים המצביע בעיליל על תМОנות המצב הבעיותית בנדון דיזן. בעקבות זאת אף הוגשה הצעת חוק המאבק בטרור התשע"א - 2011, בעברה, בעת הזאת, אך קריאה ראשונה. כאמור, ארבעה סעיפים חוק קבועים, למעשה, עבירה בנסיבות דומות מאוד, את כלן, מבקשת הצעת החוק לשנות ולגלום לסעיף חלופי שטרם עבר בקריאה שנייה ושלישית. זאת תМОנות המצב המשפטית המחייבת התייחסות והבהרה קודם שיתיחס בית המשפט לשאלות הראיות הספציפיות:

.1. **תקנות 58 - 59 לתקנות ההגנה (שעת - חירום) 1945 קובעות:**

58. שומאדללא-

- (א) ...
- (ב) ...
- (ג) ...

(ד) יהחבר לכל קבוצה או חבר שלבי-אדם, שחבר אחד או יותר ממתעורר,
בזמן היותם חברים לכל קבוצה או חבר, או עוברים עבירה על התקנות האלה.

59. שומאדורלא-
- (א) ...
 - (ב) ...
 - (ג). ...
 - (ד) ...
 - (ד) ...
 - (ה)...
 - (ו) ...
- (ז) **יהי חבר לכל קבוצה או חבר של בני-אדם, שחבר אחד או יותר ממהמעבו,**
בזמן היותם חברים לקבוצה או חבר, או עוברים עבירה על התקנה זאת.

2. תקנה 85 לתקנות ההגנה (שעת - חירום) 1945 מפורטת מחברותיה, עם זאת, יוטעם, שלא בה מואשמים המשיבים דן. תקנה זו קובעת עבירה ביחס לכל מי אשר:-

עבירות

- .85. (1) כל אדם אשר -
- (א) הוא חבר להטאגדות בלתי מותרת, או פועל חבר, או
(ב) מנהל, או עוזר להנחלת התאגדות בלתי-מותרת או
מחזיק בכל משרה או עמדת בתאגדות בלתי-מותרת או
תחת מרותה, או
(ג) עושה כל עבודה או מבצע כל שירות בשבייל
התאגדות בלתי-מותרת, אלא-אם יוכיח שהאמין בתום-לבב
כי העבודה או השירות לא היו בשבייל התאגדות בלתי-
מותרת, או
(ד) נוכח בכל אסיפה של התאגדות בלתי-מותרת, או
(ה) מרשה או מניח שתיעירך כל אסיפה של התאגדות
בלתי-מותרת בבית, בנין או מקום כל-שם, השיכים לו או
מוחזקים בידו או בשליטתו, אלא-אם יוכיח שלא ידע על
האסיפה ולא סיע לה בחשאי או שהאמין בתום-לבב כי
האסיפה לא הייתה אסיפה של התאגדות בלתי-מותרת, או
(ו) ...
(ז) ...
(ח) ...

(ט) (בוטלה).

3. סעיף 3 לפকודה למניעת טרור (הוא גם הבסיס לכתב אישום זה), לשונו דומה - עיין בפתח להחלטה זו, לעיל.

4. ולאחר כל זאת גם בחוק העונשין בכלל סעיף 147, באוותה מגמה:

"מי שמלאו לו שש-עשרה שנים והוא חבר **להתאגדות אסורה**,ומי שתופש או פועל במשרה או בעמדה בה, או פועל כנציג שלה, או משמש מורה במוסד או בית ספר המתנהלים או נחצים כמתנהלים בהנהלתה או בפיקוחה של התאגדות אסורה, **דיןו - מאסר שנה אחת**".

גם אם בסעיף זה של חוק העונשין, החידש מבין דברי החוקיקה הרלוונטיים, יש מעט יותר מקדימי, יודעים אנו, למשל,שמי שהוא נושא משרה ניהול או שהוא מורה בהתקנות אסורה, עובר עבירה, הגדרה סבירה שתלמידינו חברות מה היא, אין בנמצא.

5. ההבדלים בין סעיפים החוק השונים, לפחות מבחינת הדיון ביסודות עירוב החברות - מינוריים (עיקר ההבדל בין העבירות בהיבטים אחרים). פסיקת בתי המשפט התפתחה על בסיס כתבי אישום שייחסו לנאים שונים עבירות שונות, ופסיקה מקבילה שהתקבלה בבתי המשפט ביהودה ושומרון, ולמרות ההבדל בין טיב הטענות, לדברים תוקף רלוונטיות גם כאן:-

... מתקין התקנות שאך למגר, בראש ובראשונה, את **טופעת ה가입ות להתקנות** החותרות תחת השלטון, ועל כן בעברין נتفس כל מי שזכה את הקווים והצטרף לאוֹטן התקנות בלתי מותרות. כאמור תקנה 85 הנ"ל [תקנה 85 לתקנות ההגנה (שעת - חירום) - א. ר.], אינה קובעת כיצד יctrarף אדם להתקנות בלתי מותרת וכיוצא לפסק חברותו זו. משכך, יש להוכיח עבודות אלה בראיות ישירות או נסיבותיות - ממש ככל שעבده אחרת. אשר לה가입ות, הרי שזו נעשית בריגל בדרך של "הצעה וקיבול"; חבר ותיק פונה למי שאינו חבר ומצביע לו ה가입ות לשורות הארגון, ואם זה גענה בחיבור הרי שמדובר זה ואילך הופך הוא לחבר לכל דבר ועניין. וiodges כי לצורך ה가입ות לחבר אין צורך כי במעמד זה יוטלו על החבר החדש משימות כלשהן, ודאי בעצם הסכמה להצטרף כדי להקים עבירה של חברות". עד"י או"ש 56/00 עטא אברהים מחמד קוואסמה נ' התובע הצבאי (פורסם במאגר המשפט).

פסק דין זה, גם שמקורו, כאמור, בבית משפט צבאי, משקף את הנסיבות, וטבעות אכבעותיה ניכרים ובולטים בדברי ההסבר להצעת החוק המונחת על שולחן הכנסת. וכך הלאן.

ה. אף הצעת החוק העדכנית בנושא, יותר מיש בה פתרון לבעה, יש בה כדי ללמד עד כמה על הפרק בעיה שאין לה פתרון מיטבי המתישב עם עקרונות יסוד בדין הפלילי. להדגשת האמור, נמצא להביא דזוקא בדברי ההסבר להצעת החוק שהוגשה בנושא [ההצעות חוק הממשלה, 611, מיום 27.7.2011, עמוד 1408, 1411]:

"**מושע קבוע כי חבר בארגון טרור הוא מי שנמונה עם ארגון הטrror. מטיב הדברים, לא ניתן ללמד על חברות בארגון טרור על פי הילכים או מסמכים פורמליים, כמקובל בארגונים "אזורחים".** בהתאם לכך, מושע כי המבחן להוכחת חברותו של אדם בארגון טרור, יתבסס על ראיות נסיבותיות שיש בהן ללמד כי הוא מזוהה עם ארגון הטrror ורואה עצמו חבר בו. בהגדירה נזכרים שני מבחנים רלוונטיים לעניין זה: ראשית, מי שנטול חלק פעיל בפעילויות הארגון או בפעולות מטעמו - יראו אותו כחבר בארגון הטrror. כמו כן מי שנתקט בפעולה אקטיבית של הטרפות לארגון טרור, בדרך של הבעת הסכמה להטרף לארגון, בפניו אדם שהוא חבר ארגון או מי שנחזה להיות שלו מטעמו (להבדיל מהצורה סתמית בדבר נוכנות להטרף לארגון טרור - שהופרחה כלפי 'coli' עלמא' ובנסיבות שבהן לא נראה כי יש בכך ממש), וזאת אף בלי שהוכח כי היה מעורב באופן פעיל בפעולות מטעם הארגון".

ההצעה מצביעה על מודעות לביעת ההגדירה של חברות בארגון טרור, אך מעבר לכך נותרנו עם השאלה מה יסודות העבירה של חברות בארגון טרור, מה היא פעולה אקטיבית של הטרפות לארגון טרור, וגם השאלה שמעורר נוסח זה, רבות מהתחשבות המוצעת. לפי ההצעה: "**המבחן להוכחת חברותו של אדם בארגון טרור, יתבסס על ראיות נסיבותיות שיש בהן ללמד כי הוא מזוהה עם ארגון הטrror ורואה עצמו חבר בו.**" מעבר לכך מצינים בדברי ההסבר מבחני בסיס. המבחן הראשון (שם, עמוד 1412), קובע לחברות בתחום מסוים בלאי המבחן הראה. המבחן השני (שם, עמוד 1411), קובע לחברות בתחום מסוים בלאי המבחן הראה. מה היא נטילת חלק בישיבות, ניתן, אולי, להבין, גם אם עדין רב הערפל בשאלת האם סיטואציה בה ישבו ייחדי מספר מעורבים אינה בחינת נטילת חלק בישיבה של חברות בתחום מסוים, או האם המדבר היה בישיבה אחרת כלשהי (ומה המבחנים לכך?), ואולם, מהי השתפקידות בפעולות של התאחדות בתחום מסוים, זאת, גם

עתה, אין החוק המוצע מגדיר, ו מבחינה זו אין בו כדי לתרום בהירות גם ביחס למצב הדברים דנא. המבחן השני על פי הצעת החוק הינו, כלשון דברי ההסבר להצעה **"הבעת הסכמה להצרכו לארגון טרור"**, ובהמשך, בין היתר על בסיס הפסיקת הנ"ל, שהצטרפות לארגון טרור נעשית בדרך כלל על ידי הצעה וקיבול כאשר חבר ותיק פונה לאחר ומצביע לו להצרכו לארגון, והאחרון משיב בחיווב. במאמר מסווג אציגן, שכשלעצמו אני בוטח שיישום עולם המשגים החוזי הולם את הנושא, ומה גם שגם מי שמצטרף מיזומתו לארגון כאמור, ללא קבלת 'ההצעה' מאוחר, עשוי להיות חבר בארגון, ואולם, בעת הזאת, אינו לכך. עוד יעיר, שלבויות זו נגזרות שמתבטאות גם בדברי חקיקה אחרים, כגון חוק איסור מימון טרור התשס"ה - 1995 [ראה, למשל סעיף 1 (2) לחוק, ועוד].

. התמונה המשפטית הכוללת, בהתבסס על סעיפי החוק דלעיל, על פסיקת בתי המשפט, ואף עד להצעת החוק, מצבעה על קיומו של קושי בסיסי בהגדרת היסוד הפיסי של העבירה, והקושי בהגדרת יסודות העבירה רב משמעותית מכפי המוכר ב מרבית העבירות שבספר החוקים. שימת לב בכך זה למאמר נרחב שפורסם אך לפני כננה ורביע, והמתמקד, בין היתר, בדיקון **בהיבטים האמורים - ליאת לבנון "חברות בארגון טרור, מחקר מדיניות 94", המכון הישראלי לדמוקרטיה**, חson - תשע"ג. קצראה הירעה מהלהביא את כל שנכתב במחקר מקיף זה, עם זאת, בחינת מעט המחזיק מהמרובה אציגן את עדמת מחברת המחקר, לפיה, כלשונה - **"המנוח חברות עמוס במילוי"**. לא ברור איזה היא התנהגות מוכננת מבשת עבירה של חברות... עמידות עצת אינה מתישבת עם מחויבות לעיקרון של אזהרה הוגנת מראש...." [שם, מושרה 34 למטה; שימת לב להמשך הדיון ובפרט ל בעיות המודגשת, ובצדק, מנקודת המבט של עקרון החוקיות המחייב מתן אזהרה הוגנת מראש...] בפועלות קונקרטיבית העשויה לגלם עבירה].

. ואכן, גם לעקרון החוקיות, כי אין עונשין אלא על בסיס הוראה מפורשת בדיון [סעיף 1 לחוק העונשין], מקום בדיון זה. כיום מקובל לראות עקרון זה גם כנגזרת של מושכלות יסוד ברמה החוקתית: **"בכל שיטת משפט בה העונך לזכויות האדם מעמד חוקתי, הדבר ישפייע בראש ובראשונה, על הדוקטרינות המרכזיות (כגון עקרון החוקיות, עקרון האשמה, דרכי העונשה) של המשפט הפלילי המהותי"** [בש"פ 537/95 ג'נימאת נ' מדינת ישראל,

פ"ד מט (3) עמוד 355; וכן ראה, שניאור זלמן פלר, "בחינות אחדות של עקרון החוקיות בפליליים", **משפטים** (תשכ"ח) עמוד 23]. מצב דברים דנא, אפוא, אינו חף מקשישים גם מבחןת עקרון החוקיות.

בנסיבות אלה, כפי שאף עולה, הן מהפסיקה שפורטה והן מדברי ההסבר של הצעת החוק, המצביעים, כאמור, על מידת מודעות לבעה, נדרש בית המשפט למסקנותיו על בסיס ראיות נסיבתיות ועדויות שלעתים אין יושרות וחד משמעויות. ברם, במצב דברים זה מחויב בית המשפט ליתר זהירות בהחלטותיו, וכמפורט בהרחבה להלן, עשוי הדבר להשילר גם על הדיון הראייתי במסגרת בקשות מן הסוג שעל הפרק.

3. המשיב - שאלת הראיות לכואורה

א. על פי סעיף 3 לפרק העובדות של כתב האישום, במהלך שנת 2012 יצא המשיב לטיוול בצפון הארץ אשר מומן על ידי תנועת החמא"ס. לטיוול יצאו, ביחד עם המשיב, חברי וראשי שתיים מהקבוצות. הקבוצות שנזכרו לעיל הינו הקבוצות שהוגדרו בסעיף 2 וככלקמן: "במסגרת פעילות תנועת החמאס בירושלים, פועלות מספר קבוצות במסגד אלאקצא, למטרת לימוד בחורים צעירים, בני נוער וילדים, תכני אسلام, וביצוע פעילות משותפת...". האחיזה הראייתית לכך מגולמת בדברי העד מhammad-rock אשר גרס בהודעתו מיום 20.11.2013: "יצאנו אנחנו תלמידי הקורס, לא כולנו, יצאנו עם שבאב אלאקצא לטיוול... בטיוול הזה השתתפו גם פעילי חמאס הייתם גועבה.. הטיוול היה לאזר בצדון שאני לא מכיר" [שם, שורות 68-73].

ב. על פי סעיף 4 לפרק העובדות, במהלך חודש הרמאנן האחרון מילא המשיב את מקומו של אמג'ד עבדין אשר עמד בראש קבוצה. האחיזה הראייתית לכך מגולמת בהודעתו מיום 16.11.2013 של מרואן עבד אלנבי אשר גרס: "אני חבר בקורס לימוד הקוראן מלפנים.. שנתיים.. תוך כדי השנתיים הבנתי בלבד שהקורס מטעם חמאס ו'שבאב אלאקצא'.." אמג'ד עבדין בן 23... אחראי מטעם "שבאב לאקצא" וגם הייתם גועבה בן 26, נשוי..

היה מחליף את אמג'ד עבדין בחודש רמדאן" [שם, שורות 7-18]. בהודעתו השנייה מיום 17.11.2013 אף חזר על הדברים: "לפניהם שנתיים וחצי אולי יותר הטרפה לקורס שינוי הקוראן ביחד עם קבוצה מצד שבאב אל אקצא.. במהלך הקורס הבנתי כי הקורס הזה שין לתנועה האסלאמית ומחמס באותו מעמד.. במהלך הקורס היו נמצאים איתי 1. אמג'ד עבדין .. והוא אחראי על הקורס מצד שבאב אל אקצא. 2. היוittenם ג'ועבה.. הוא החליף את אמג'ד בתקופה הרמדאן כאחראי על הקורס כי אמג'ד לא היה בתקופה זו" [שם, שורות 8-17].

ג. על פי סעיף 5 לפרק העובדות, במהלך חודש אוקטובר 2013, פנה אמג'ד אל תלמידו בקבוצה, מחמד רוכן, והצעיר לו ללמד קבוצת ילדים בגילאי 8-12 שיעורי שינוי קוראן, אחת בשבוע, במסגד אלאקצא. רוכן נענה להצעה ולימד השיעורים עד שנעצר. בזמן השיעורים, הטרף המשיב לרוכן על מנת להדריכו ולסייע לו. האחיזה הראייתית לכך מוגלה בהודעתו של מחמד רוכן מיום 20.11.2013 אשר גرس: "אני רציתי ללמידה קוראן כדי שהיא- קיירים בצעירים שהם פעילי חמאס... המילה חמאס לא נאמרה בפירוש אבל המורים והמאגרנים הם פעילי חמאס... אני יודע שקורסי הקוראן זה פעילות של חמאס דרך העבודה שלי הינה בהדרכה ודרך הিירותי עם האנשים" [שם, שורות 12-18]. בהמשך שאל על הקורס שבראשו הшиб: "זה קורס שאני המורה בו ויש איתי את המדריך היותם גועבי, לפני חודש ממעברי פנה אליו אמג'ד עבדין ואמר לי כי הוא שמע שאני רוצה למד אני אמרתי לו נכון כי אני רציתי להתקדם ולהיות מורה.. ובגלל שהייתי בתחלת הדרך הטרף אליו המדריך היותם גועבי כדי לעזור לי והוא פעיל בחמאס... אבל שבועיים הראשונים לימדנו אני והיותם גועבי ביחיד ואחרי זה האחירות עברה אליו אבל היותם היה מחליף אותו כשאני לא מצליח להגיע" [שם, שורות 60-65].

ד. על פי סעיף 6 לפרק העובדות, ארגון "אלכוטלה אלאסלאימה" (הគותלה) הינו ארגון הסטודנטים של תנועת החמאס וככזה, הוכרז על ידי שר הבטחון כהתאגדות בלתי מותרת. על פי סעיף 7 לפרק העובדות, במהלך חודש يول' 2013, חודש הרמדאן, פנה ראש הគותלה בקמפוס תא'ר מחראריק, לבלאל ابو גנאם והנחה אותו לארגון 300 מנחות אוכל, לצורך ערכית ארוחת شبירת צום בקמפוס מטעם הគותלה. בהמשך לכך, פנה לבלאל בתור נציג הគותלה, למשיב,

אשר הפנה אותו לראמי ברכה. בהמשך, סיפק ברכה את מננות האוכל לכוטלה. האחיזה הראייתית לכך מגולמת בהודעתו מיום 9.9.2013 של בلال אבו ע'אטם אשר גרס: "היתם אלגעה הכרתי אותו במסגד אלאקצא.. כשהכרתי אותו אמרתי שתאריך אלמחאריק שלח אותו מטעם הכוונה האסלאמית השיכת לחמאס, ויתכן שהייתם היה יודע שאני בلال אמר להגיע אליו ולבקש מננות מזון.. זו הייתה תחושתי וכשהייתם גועבה שלח אותו לדבר עם אבו מוסא, אחראי צעירים אלאקצא, אחראי ופעיל בחמאס [שם, שורות 19-24]. בהמשך דבריו, בהודעתו מיום 12.9.2013, עוד הוסיף: "תאריך אלמחאריק שהזכיר אותו הוא אמר הכוונה האסלאמית באוניברסיטת אלקודס אבו דיס פנה אליו... איני מכיר אותו ובהתאם פעיל בכוונה האסלאמית יש לי תעודה זהות כחוליה ישראלית כי יש לי זכות התנוועה החופשית בישראל ובגלל זה ביקש ממני לлечט לאגודות צדקה שהזכיר אתם מוקדם על מנת לлечט ולבקש מהם מננות אוכל לסטודנטים באוניברסיטת אלקודס.. התקשרתי לתאריך מחאריך ואחריו זה אמר לי לנ' להיותם אלגועבי שהזכיר אותו בהודעתך הקודמת". [שם, שורות 16-34] ובהמשך: "אני דיברתי באלאקצא עם היטם אלגועברה ואני אמרתי להיותם שאני בلال ובאתי בקשר למננות של הסטודנטים.. והיטם אמר לי תפנה לאבו מוסא" [שם, שורות 41-44]. בכךודה זו נדרש בית המשפט לפעילות האזרחים - חברתית, ה"דועוא", לגביה נפסק, שהגם שפיעילות סוציאלית טהורה, ללא ספק מבורכת, כאשר ברקע לה ארגון בלתי חוקי, זו פועלות אסורה:-

אמת הדבר, כי הפעולות המוחסת לעוררים כעולה מחומר הראיות נושא אופי ארגוני-ازורי ולא צבאי... ההקשרים הפרטניים של הפעולות השונות אינם בעלי משקל מיוחד שלהם, אלא שבנסיבותם הם משרותם תומנת פעילות שיטית במהלכו של הארגון, וקיימים על מעורבות عمוקה בהשגת יעדיו - שהם הפעלת טרור נגד ישראל במטרה לפגוע בביטחון המדינה. בכך הוא כי סיוע כספי למסיבת בוגרי בי"ס תיכון או חלוקת מתנות למשפחות נזקקות, או עזרה לאסיר משוחרר עשויים להיות, ככלעכם, מעשים "תמים" בהקשרים אחרים. אולם בהקשר שלנו פועלות אלה קשורות בהנחת גוף אשר, לצד פעילותו האזרחיית, יש לו פן צבאי-טרוריסטי שנועד להשגת תכלית שללוחמת טרור המכוננת לפגוע פגיעות בנפש באזרחי מדינת ישראל. על פני הדברים, פעילותו האזרחיית של הארגון נועדה לשיער לפעילויות הצבאיות ולשמש בסיס ותשתיות לה. לא הוכח בפנינו אחרת. משכך, לא ניתן לבזבז בין הפוןקציה האזרחים לפונקציה הצבאית בפעולותו של הארגון, וכל אבחנה והפרדה ביניהם היא מלאכותית ושגوية. הפוןקציה האזרחים מזינה את התכלית הצבאית, והתכלית הצבאית מספקת את

העליה והתכלית לפעולות הכספיות האזרחיות ולהזנת המימון הנדרש לפעולות הארגון, ובכלל זה גם למשיע עזרה לנזקקים, ולקיום פעילות חברות בין צוירי הארגון כדי לעודד את מעורבותם והשתיכותם לארגון (בש"פ 7385/03 אג'ריה נ' מדינת ישראל; בש"פ 7223/03 שיח' ראייד (בן סאלח) מחה'נה נגד מדינת ישראל). (בש"פ 6552/05 ראסם עבידאת ואח' נ' מדינת ישראל).

על פי סעיף 8 לפרק העובדות, בתאריך 26.7.2013, במהלך חודש הרמאן, ביום שישי לאחר תפילה הצהרים, השתתף המשיב בתהלוכה של החמאס ביחד עם בלאל וברכה, שהתקיימה במסגד אל-אקטא בהר הבית בירושלים. במהלך התהלוכה הניפו משתתפי התהלוכה דגלי חמאס, תמונות של נשיא מצרים מחמד מורסי ונישאו דברים הקוראים לחטיפת חיילים ישראלייםAINTEFADEGA בגדה המערבית. האחיזה הריאיתית לכך מגולמת בהודעתו מיום 9.9.2013 של בלאל ابو ע'אטם אשר גרס: "**ביום שישי השני או השלישי של רמדאן האחרון, חדש שמנני, השתתפתי בתהלוכת חמאס באלאקטא, ובתהלוכה זו היה ابو מוסא, רامي برقة, והייתם ג'ube, והשתתפים נשוא כרצות ותמונות של محمد מורסי נשיא מצרים ודגלים יקרים.**" [שם, שורות 14-17]. יותר מכך - יש ראיות לכך שבתהלוכה זו נשמעו קריאות שבהן חטיפת חייליםAINTEFADEGA בגדה המערבית. חומרת הדברים, בנקודת זו - חד משמעות.

בחומר הראיות מצוי מסמך אותו כינה נציגו הנכבד של המבוקשת - **"מסמך ועדות"**: רשימת שמות חברי חמא"ס, שנפתח אצל מוניר כמאן. שמו של המשיב מככבר ברשימה זאת. לצד האמור תזכיר גם הودעת מוניר כמאן, שגרס בהודעתו מיום 6.12.2013: "**היותם ראנגב גועבה, בן 32,... נכלא בעבר על השתיכותו לארגוני חמאס והוא השוחרר מהכלא בשנת 2012.. היותם השתויין בעבר ומשתייך היום לארגון חמאס וזה מאחר שנכלא על רקע השתיכותו לארגוני ועל פעילותם בתנועת חמאס. היום הוא מעביר שיעורים לשינון הקוראן במסגד אל-אקטא וזה פעילות מטעם תנועת חמאס**" [שם, שורות 72-78].

התשתית הריאיתית - הדין המסכם

- .1. ביחס לכל רכיבי העבירה למעט ההשתתפות בתהלה נושא סעיף 8 לפרק העובדות, נכון אני לסכם את תමונת המצב אגב קביעה שיש בהן כדי לתמוך בדבר קיומה של תשתיית ראייתית למיניהם, אך לא באופן מוחלט. הפעולות לגוף אין בלתי לגיטימיות בסיסין - טיוול, הוראת הקוראן, ואף חלוקת מננות המזון. ואשר להערכת מוסרי ההודעות שהמשיב חבר בחמאס, זו הערכה, סוג של ידיעה, אך לא עדות ביחס למעשה קונקרטי כפי הנדרש והמקובל בדיון ראייתי מן הסוג שעל הפרק. ביחס לרכיבים אלה מחייב בית המשפט ליתן משקל לדין המשפטי הכלול שבפטיח להחלטה זו. אילו בכך הייתה مستצמת התשתיית הראייתית, מתחייבת הייתה המסקנה שניתן לאבחן בה מידת מסויימת של חולשה.
- .2. ברם, להשתתפות בהפגנה, שיש ראיות חד משמעיות לזהותה עם חמאס, בה אף נאמרו דברים שבהם חטיפת חיילים אינטיפאדה בגדה המערבית, נושא המעוגן היטב בתשתיית הראייתית שבפני בית המשפט, יש משקל קרייטי לחובת המשיב. וכך אף מצטרפת הראה לכך שנכללושמו ברשימה חברי חמא"ס שנתפסה אצל מוניר כמאלו. בכךודה זו קובע אני שהראיות בנקודה זאת מגבשות תשתיית ראייתית ברורה לחובת המשיב, גם אם בנקודות קודמות ראו היה לייחס משקל ממשי לביעתיות המשפט שפורטה בהרחבה לעיל, הרי משהוכחה (לפחות לכארה) ההשתתפות בהפגנה האמורה, הונחה תשתיית ראייתית למיניהם לשיב בכתב האישום.
- .3. ומעבר לאמור י הציין ביחס לתמונה הראייתית הכללת, שנשענות ראיות התביעה על מקבץ של הוצאות מפלילות. אלה עשוות לחזק הדדיות, זו את זו, וגם לכך משקל בהחלטת בית המשפט.

.4. **עליהת המעצר, התשתיית ראייתית והשלכותיה על שאלת חלופת המעצר**

א. פסיקת בתי המשפט בשאלת חלופת המעצר למבצעי עבירות מן הסוג שעל הפרק אינה עקבית. במקרים מסוימים נשקלת חלופת מעצר, במקרים אחרים נשלה האפשרות, ובלא כמעט זמן תס考ר, אך למראות המלצה לחלופה סירב לבסוף בית המשפט לאשרה.

ב. בהמשך לכך אבקש לקבוע כדלקמן. נאשם, הינו מшиб במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים, המייחסת לו עבירה של חברות בארגון טרוריסטי, והתשתיית הראייתית ביחס אליו מוצקה דיה, מחייב במעצר עד תום ההליכים ואין מקום לשקלול לגבי חלופת מעצר, וממילא, אף אין טעם להטריח את שירות המבחן בעניינו.

פסקיר המעצר הוא אומנם כלי עזר חשוב המשיע לבית המשפט לבחון את האפשרות להורות על חלופת מעצר ואת טיבת השלופה המוצעת, אך כבר נפסק כי בהינתן מסוכנות חמורה ומוcharת מצידו של הנאשם אין כל הכרח להורות על ערכתו של פסקיר והדבר נתון לשיקולו של בית המשפט [בש"פ 7824/13 עלי בכרוי נ' מדינת ישראל].

שים לב בכךода זו גם לאמור בסעיף 21 (א)(1)(ב) לחס"פ (סמכוויות אכיפה מעצרם) הקובלן חזקת מסוכנות מפורשת ביחס למי שగלומה בו סכנה לבטחון הציבור או בטחון המדינה.

ג. יותר על כן, בהיבטן עילת המעצר, על הפרק מшиб שלחוותיו הרשות רלוונטיות - בעברו שתי הרשות קודמות משנת 2009 ומשנת 2006 בעבריה של חברות בהתאגדות בלתי חוקית [סעיף 85(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, וכן בעבריה של החזקת משרה בהתאגדות בלתי חוקית בנגדו לסעיף 85(ב) לתקנות הנ"ל ומתן שירות להתאגדות בלתי חוקית בנגדו לסעיף 85(ג) לתקנות, בגין נגזרו עליו עונשי מאסר למשך 13 חודשים ו- 16 חודשים, מאסר מוותנה וקנס. נוסף על כן, הורשע המшиб בעבריה של השתתפות בתפרעות ביום 11.7.2012 בגין הוטל עליו עונש מאסר למשך 140 יום ומאסר על תנאי.

בדרכ זו פسع גם בית המשפט המחויז בימים האחרונים ביחס למшиб אחר, המואשם אף הוא בעבריה על סעיף 3 לפקוודה למניעת טרור, שבשים לב לעברו הפלילי הרלוונטי נפסק כהאי לשנה:

"לעוור, עבר פלילי בעבריה דומה, בגין ריצה מאסר בפועל לתקופה של שמונה חודשים. בנסיבות אלה, איני רואה מקום לשקלול בחוב חלופת מעצר, וזאת הקושי לתת בעורר את האמון הנדרש לצורך שkeitת חלופה כאמור. התנהוגותו של העורר מלמדת כי לא היה במעצר בפועל כדי להרתו מהמשך פעילות בכיוון דומה, ובנסיבות אלה לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר" [עמ"ת 20492-02-14]. הדמי נ' מדינת ישראל; החלטה מיום 12.2.14.

5. **סוף דבר:**

נוכח התשתית הראיתית והמסוכנות הגלומה בו, ובשים לב לモוצקות עילת המ叙述 תוך שידגש עברו הפלילי בטחוני המשי של המשיב המגולם בהרשעותיו הקודמות, ובשים לב להוראות החוק והפסיקה, אין מנוס מההורות על מעוצר המשיב, ואף אין מקום להזמין תסקיר הענניינו.

המשיב במעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ד, 26 פברואר 2014, במעמד הצדדים.